

PUBLISHED BY UNWLA, INC.
ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

OUR LIFE

НАШЕ

ЖИТТЯ

10 | 2020
OCTOBER | ЖОВТЕНЬ

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Маріянна Заяць, голова СУА

Об'єднання п'яти асоціацій українських жінок у 1925 р. і, як наслідок, формування Союзу Українок Америки (СУА) мало на меті кілька завдань: інформувати демократичний світ про події в Україні, підтримувати Батьківщину як духовно, так і матеріально, а також популяризувати збереження української національної ідентичності, культурної спадщини та етнічних традицій України в США. Стрижнем усієї 95-річної історії СУА була і залишається ініціатива розвивати, зберігати, брати участь, а також поширювати культурні проекти. Мова, література, мистецтво, музика, традиційний фолкльор та вбрання – все це є частиною нашої багатой української культури, і СУА був не лише охоронцем усієї цієї спадщини, але й активним її популяризатором серед українців та інших народів світу від початків заснування нашої організації. Існує незчисленна кількість прикладів, які доводять, що СУА займав активну позицію, виконуючи цю почесну місію упродовж останніх десятиріч.

Одна з таких успішних історій, яка все ще триває, трапилася майже 90 років тому. На першому з'їзді українських жінок СУА 1932 р. у Нью Йорку було прийняте рішення заснувати відділ українського фолкльору, який би купував колекції народних мистців із Західної України. Для чого були потрібні такі колекції? Щоб наочно інформувати про Україну як українські, так і місцеві американські спільноти в США. За випадковим збігом обставин саме в той час готувалася світова ярмарка у Чикаго під назвою «Століття Прогресу». Українці, які там мешкали, мали неабиякі амбіції та вбачали у цьому можливість ознайомити потенційних відвідувачів з українцями й українською культурою. Після формування юридичної особи «The Ukrainian American World's Fair Exhibit Inc.» (Виставка американців українського походження на світовому ярмарку) вони почали готуватися до облаштування свого павільйону. І таки його... збудували! Український павільйон відкрили під час урочистої церемонії 25 червня 1933 р. Цей величезний задум втілено без будь-якої допомоги ані з боку уряду США, ані України. Усі кошти були пожертвою від українців, переважно зі США, а також з усіх куточків світу!

Однією з трьох виставкових категорій у цьому павільйоні була культура (серед загальної інформації про Україну й історію). СУА тісно співпрацював з комітетом павільйону і, щоб хоч якось пом'якшити деякі вже без того захмарні фінансові зобов'язання, вирішив власним коштом оплатити роботу з облаштування цієї фолкльорної виставки! СУА придбав 600 артефактів, згідно з порадами українського фолкльорного кооперативу зі Львова, за 2 225 дол. США (еквівалент цього внеску у 2020 р. становив би більше, ніж \$42,000). Повідомлялося, що український павільйон відвідало понад 2 млн осіб, а виставка СУА не лише привернула увагу, але й справила неабияке позитивне враження.

Культурну виставку СУА було переміщено з Чикаго (після закриття павільйону) до штаб-квартири у Нью Йорку. Упродовж 1967 – 1972 рр. Український Інститут Америки розмістив у себе музей фолкльорних експонатів СУА, що є саме тією придбаною вищезгаданою колекцією. Збереження цього історичного надбання і самої колекції спонукало членкинь СУА до створення музею, яким би опікувалися справжні фахівці. Спочатку придбали приміщення, потім опрацювали організаційну структуру і з 3 жовтня 1976 р. Український Музей відкрили для широкого загалу. Згодом цей Музей буде передано громаді! Знакова подія, яка відбулася завдяки тим неймовірним, далекоглядним та енергійним жінкам!

У 2007 р. Любов Волинець, куратор виставки «Стежина в минуле – Українське народне мистецтво на Світовій виставці в Чикаго 1933 року», що була розміщена в Українському Музеї, написала у виставковому каталозі: «Скромний внесок, зроблений СУА у 1933 році, справді дав неабиякі багаті жнива!»

Ми запрошуємо Вас до ознайомлення з журналом цього місяця та бажаємо насолодитися матеріалами про культурні проекти й організації у наших спільнотах. Разом ми відіграємо неоціненну роль у поширенні нашої багатой культурної спадщини, зберігаючи її як невіддільну та різнобарвну частину нашого громадського життя!

REFLECTIONS FROM THE PRESIDENT

Marianna Zajac, UNWLA President

The unification in 1925 of five Ukrainian women's associations to form the Ukrainian National Women's League of America had several goals: to inform the free world about events in Ukraine, to support the homeland spiritually and materially, and to promote the preservation of Ukrainian national identity, cultural heritage and ethnic traditions in the United States. One of the pillars of UNWLA's 95-year history has been the initiation, development, preservation, participation in and sharing of cultural projects. Language, literature, art, music, traditional folk art and costume – all bear witness to our rich Ukrainian culture. Since the organization's inception, the UNWLA has been both their guardian and promoter to Ukrainians and non-Ukrainians. The examples of UNWLA being proactive in this mission through the decades are limitless.

One such success story that continues began almost 90 years ago. In 1932, at UNWLA's first Ukrainian Women's Congress in New York City, a resolution was passed to establish a Ukrainian Folk Art Chapter to purchase a collection of folk artifacts from western Ukraine. The purpose of this collection was to serve as a resource for information about Ukraine – for Ukrainian diaspora communities, specifically, as well as American communities in general. Coincidentally, at the time, preparations were being made for the 1933 Chicago World's Fair titled "A Century of Progress."

The Ukrainians of Chicago saw this as an opportunity to familiarize potential attendees with Ukrainians and Ukrainian culture. After forming The Ukrainian American World's Fair Exhibit Inc., organizers began to make plans to build a pavilion. The Ukrainian Pavilion was opened with a grand ceremony on June 25, 1933. This enormous accomplishment was funded entirely by individual Ukrainians, mostly from the United States but also from around the world.

There were three exhibit categories at this pavilion, culture, history, and general information about Ukraine. UNWLA worked closely with the pavilion committee, and to alleviate some of the enormous financial obligations facing the committee, voted to mount a folk art exhibit funded fully by the UNWLA! Based on the recommendations of the Ukrainian Folk Art Cooperative in Lviv, the UNWLA purchased 600 artifacts for \$2,225 (more than \$42,000 in 2020). According to reports, almost 2,000,000 people visited the Pavilion and the UNWLA exhibit drew much positive interest.

After the closure of the pavilion, the UNWLA cultural exhibit traveled from Chicago to UNWLA headquarters in New York City where, for a time, the UNWLA Museum of Folk Art was housed at the Ukrainian Institute of America. The preservation of this historic collection provided the motivation for UNWLA members to commit to opening a professionally operated museum. After many years of fundraising and planning, on October 3, 1976, The Ukrainian Museum opened its doors in New York City and became an integral part of our community. An amazing accomplishment realized by amazing women filled with foresight and strength!

In 2007, Lubow Wolynetz was the curator of an exhibit held at The Ukrainian Museum titled "Thread to the Past – Ukrainian Folk Art from the 1933 Chicago World's Fair." In the exhibit catalogue she wrote, "The modest investment made by the UNWLA in 1933 has truly yielded a rich harvest!"

We invite you to enjoy this month's issue of *Our Life*, which showcases cultural projects and organizations in our communities. Together we play an indispensable role in sharing our rich cultural heritage and keeping it a vibrant element in our community life!

ЗМІСТ • CONTENTS

СЛОВО ГОЛОВИ / REFLECTIONS FROM THE PRESIDENT

- 2 **Маріянна Заяць.** Слово голови Союзу Українок Америки
- 3 **Marianna Zajac.** Reflections from the UNWLA President

СЛОВО РЕДАКТОРА

- 5 **Лариса Тополя.** Час для відкриття шедеврів — зовні та всередині себе

СТОРІНКА МУЗЕЮ

- 6 Виставка «Імпульс модерності: українське мистецтво кінця XIX — початку XX ст. Щедрий дар д-ра Юрія Рибака та Анни Ортинської»

ART, CULTURE, LANGUAGE / МИСТЕЦТВО, КУЛЬТУРА, МОВА

- 8 **Natalia Pawlenko.** Ukrainian American Artists
- 9 **Аліна Акуленко.** Про мову і закон
- 10 **Iona Sochynsky.** About the Artist / Artist Statement – Etudes
- 12 **Анатолій Мурга.** Союз Українок Америки та Українська Капела Бандуристів Північної Америки вшановують Лесю Українку
- 13 **Anatoli Murha.** UNWLA and Ukrainian Bandurist Chorus of North America partner to commemorate Lesia Ukrainka
- 14 **Alina Kytasty Kuzma.** More than an Ensemble: The Women's Bandura Ensemble of North America
- 16 **Christina Saj.** Painting Through the Pandemic
- 18 **Тетяна МакКой.** Ковдра-стьобанка мандрує Америкою

ЦЕЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

- 22 **Олександра Юзенів.** До Дня працівників освіти. Спогади про навчання і вчителів

БЛАГОДІЙНІСТЬ

- 24 Повінь у Західній Україні / Floods in Western Ukraine
- 26 Feeding the Hungry, UNWLA for USA
- 28 Стипендійна Акція
- 29 Союзнянки округи Нью Йорк допомогли союзнянкам Івано-Франківщини
- 30 Form 3526

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

- 32 Світлої пам'яті Марії Наваринської
- 32 Любомира Шеремета
- 33 Марта Коломиєць
- 34 **Роман Коваль.** Українці – войовничий і рідний

DOCTOR'S ADVICE

- 35 **Ihor Magun.** Getting a Hold on Our Anger

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Важливі свята у жовтні
- 37 **Людмила Горова.** Молитва на Покрову
- 37 Прислів'я, пов'язані з Покровою та козаками
- 37 Вікторина про козаків

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 **Ляриса Зелик.** Торт «Делікатес»

На обкладинці: Жіночий ансамбль бандуристок Північної Америки.

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць (крім серпня)

Україномовний редактор – Лариса Тополя
Англомовний редактор – Ірена Яросевич
Редакційна колегія:

Маріянна Заяць – голова СУА
Надя Нинка, Ока Грицак, Анна Кравчук,
Софія Геврик, Оксана Лодзюк Кривулич,
Наталія Павленко, Ольга Дроздович

“OUR LIFE”

Published monthly (except August) by the
Ukrainian National Women's League of America

Ukrainian-language editor – Larysa Topolia
English-language editor – Irena Jarosewich
Editorial Board:

Marianna Zajac – UNWLA President
Nadia Nynka, Oka Hrycak, Anna Krawczuk,
Sophia Hewryk, Oksana Lodziuk Krywulych,
Natalia Pawlenko, Olya Drozdowycz

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
“Наше життя” / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor, New York,
NY 10003-5706
Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org (канцелярія)
E-mail: unwlaourlife@gmail.com (редакція)

Адміністратор: Оля Стасюк
Канцелярійні години: вт, ср, чт: 12 п.п. – 8 п.п.
Administrator: Olha Stasiuk
Office hours: T. W. Th. – 12 p.m. to 8 p.m.

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices. (USPS 414-660)
POSTMASTER - send address changes to:
“OUR LIFE” 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2020
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:
Custom Design and Print Inc.
+1 877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual
subscription in the USA for non-members
\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription
in countries other than USA

Членкині СУА одержують «Наше життя» з оплатою
членської вкладки через відділ. Передплатникам
письмово нагадується про відновлення передплати.
Річна вкладка вільної членкині СУА – \$50.
Our Life magazine is included in UNWLA member annual
dues, payable through the member's branch. Subscribers
are sent renewal letters. Annual dues for UNWLA member-
at-large – \$50.

СЛОВО РЕДАКТОРА

Лариса Тополя, редактор

Час для відкриття шедеврів – зовні та всередині себе

Епідемія і карантин не лише додали нових викликів, але й наповнили кожную деталь нашого життя новим змістом. Ми завзято шукаємо можливість полегшити нову реальність, аби відчувати, що світ не зруйновано і що в ньому є опора, на яку можна спертися.

У часи змін і потрясінь лікувальну роль для наших нестійких емоційних станів можуть взяти на себе культура та мистецтво. Саме вони можуть допомогти вибудувувати довкола себе мури, здатні відгородити нас від прикрої реальності. І не тільки власна творча діяльність, але й споглядання робіт митців, перегляд фільмів і прослуховування музичних творів допоможе нам відновити надію та підживити віру в оновлене, вільне від карантинних обмежень, життя.

Наразі нам не треба багато часу, аби насолодитися творчими доробками талановитих митців і діячів культури. Так, можемо через інтернет прогулятися Версалем. Онлайн-відвідини Сікстинської капели у Ватикані та любування шедеврами Боттічеллі й Мікеланджело пропонує нам Італія. До послуг відвідувачів і найвідоміший Історико-археологічний музей Великої Британії. Акрополь – найвідомішу туристичну пам'ятку Греції – також можна без перешкод відвідати віртуально. На сайті музею мистецтв Метрополітену (Нью Йорк) відвідувачам пропонують велику кількість колекцій сучасного мистецтва. А музей Гетті в Лос-Анджелесі виставив для вільного віртуального перегляду близько 15 тис. експонатів.

Такий перелік можливостей можна доповнити онлайн концертами, театральними виставами, кінопоказами, телеконференціями, круглими столами та іншими подіями. Усіх їх об'єднує одна з найцінніших у теперішньому часі властивість: вони мають силу змінювати та переорієнтовувати на позитив наші думки й притишувати кризу віри; вони стимулюють до переосмислення старих досвідів й активного пошуку нових можливостей.

У хвилини занурення у дивовижний світ культури не варто обділяти увагою і сучасних українських митців, яких знає світ. Іван Марчук, Анатолій Криволап, Олександр Ройтбурд, Олег Шупляк, Оксана Маць, Арсен Савадов, Олег Тістол, Аліна Гаєва, Василь Цеголов, Ілля Чічкан, Лесь Панчишин, Гриця Erde, Влада Ралко – це далеко не повний перелік талановитих особистостей, ознайомлення з творчими світами яких неодмінно наповнює радістю та гармонізує наші внутрішні стани.

То ж бажаю читачам не тільки відчайдушно боротися з викликами нинішнього життя, але й максимально використати нагоду для відновлення сил емоційних і духовних. Найперше, плекаючи у своїй багатій внутрішній сутності «шедеври» добра, любові та людяності.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

222 E 6th Street, New York, NY 10003

Виставка «Імпульс модерності: українське мистецтво кінця XIX – початку XX ст. Щедрий дар д-ра Юрія Рибак та Анни Ортинської»

Мирослав Шкандрій, запрошений куратор виставки

Понад 40 років д-р Юрій Рибак та Анна Ортинська збирали твори українських мистців і мистців-імігрантів родом з України. Тепер подружжя подарувало свою колекцію, до якої увійшли роботи деяких найвидатніших діячів українського мистецтва, Українському Музеєві в Нью Йорку. Роботи дуже різні — від класики кінця XIX — початку XX ст. до авангардистських експериментів 1910 — 1930 рр., від картин і графіки, створених в Україні (до Першої світової війни і в міжвоєнний

період), до творів художників-імігрантів з України, що побачили світ уже в Сполучених Штатах.

Ця виставка об'єднує ключові імена та періоди в історії українського мистецтва. Вона ознайомлює глядачів з пейзажистами кінця XIX ст. — Володимиром Орловським, імпресіоністом Михайлом Ткаченком, мариністом Олексієм Ганzenом, а також з Миколою Самокишем, визначним майстром історичного живопису.

Володимир Орловський (1842 — 1914). Сицилійський пейзаж. 1871, полотно на картоні, олія, 12 ¼ x 22 (31.1 x 55.9)

Модерністський період початку ХХ ст. представлений Олександром Мурашком і Георгієм Нарбутом — видатними художниками, що залишили багату спадщину та потужний вплив.

На початку ХХ ст. чимало сміливих новаторів, що народилися й вирости в Україні, з різних причин опинилися за її межами. Дехто, як Олександр Архипенко та Соня Делоне, вирушили до Парижа, бо він тоді був світовою столицею революційного мистецтва нової доби. Інші — емігрували внаслідок політичних потрясінь Першої світової війни. Однак велика кількість мистців осіла у Сполучених Штатах Америки. Серед них були Олександр Архипенко, Абрам Маневич, Симон (Семен) Лиссим, Луїс Лозовик та Давид Бурлюк; усі вони зробили важливий внесок в американську скульптуру, живопис і графіку.

1910 — 1930 рр. і міжвоєнний період ХХ ст. в Україні, звичайно, широко знані як доба авангарду. З цим періодом глядача ознайомлюють роботи киянина Михайла Жука, відомого насамперед своїми орнаментами та портретами, і харківських авангардистів Василя Єрмілова та Марії Синякової. Утім,

деякі з найбільш новаторських і яскравих робіт цієї епохи створено для театру. На виставці представлено ескізи костюмів, що їх розробляли для авангардистських постановок Олександра Екстер, Вадим Меллер, Ісаак Рабинович, Анатоль Петрицький, Михайло Андрієнко-Нечитайло та Олександр Хвостенко-Хвостов. Ці роботи можна побачити поряд з творами таких художників, як Сергій Кучинський, Олександр Качинський та Володимир Бобрицький, які імігрували до Північної Америки і також працювали у цей час як дизайнери і сценографи.

Виставка є рідкісною нагодою оцінити широту і масштаб модерного українського мистецтва в контексті його міжнародного розвитку. Раніше небачені роботи близьких за духом мистців — різного походження, але родом з України — дають змогу побачити деяких з найбільших художників останніх двох століть і водночас відчутти той унікальний зв'язок між Батьківщиною й діаспорою, що його уособлює їхня творчість. До виставки видано каталог, який містить репродукції всіх експонованих творів.

Олександр Архипенко (1887 — 1964). Кокетка. 1950, папір, літографія, 14 x 10 (35.6 x 25.4)

Вадим Меллер (1883 — 1962). Чоловічий костюм для п'єси Юліуша Словацького «Мазепа». 1920, папір, гуаш, 19 x 12 ¼ (48.3 x 31.8)

Олександр Мурашко (1875 — 1919). Портрет жінки. 1911, папір, аквареля, 9 ¾ x 7 ¼ (24.8 x 18.4)

Walter Kasian

Luba Petrusha

C. Syzonenko

Calling all Ukrainian American Artists

by **Natalia Pawlenko**, National Arts and Museum Chair

A significant element of the UNWLA organizational mission is to preserve and promote our Ukrainian cultural heritage. Continuing our 95-year legacy in support of this mission, the UNWLA is sponsoring an online "Directory of Ukrainian American Artists". The Directory was developed during the past two years by the UNWLA Arts and Museum Advisory, a committed group of Ukrainian artists, folklorists, historians, educators, and community advocates, led by committee chair Natalia Pawlenko.

As the Ukrainian arts continue to grow and flourish in the United States, the need to make information about the work of Ukrainian American artists readily available and accessible in an updated format has become increasingly important. While there are information sources in hard copy, for example, *Ukrainian Art in the Diaspora*, published by the Ukrainian Artists Association in USA in 1981; *Notatky z mystetstva* (Notes from the Arts) published by the same art group from 1963 to 1990; *The Ukrainian Diaspora: Women Artists 1908–2015*, catalogue published by The Ukrainian Museum in 2016, none of these sources are online, and all focus almost exclusively on professional artists in the fine arts.

The categories included in the UNWLA Directory are not limited to the fine arts, but will include folk artist, as well as hobbyists in 32 categories: basket-weaving, carving (riz'ba),

ceramics, cinematography, dance (choreography), design (clothing, costume, graphic), doll-making, egg-decorating (pysanky), embroidery, furniture-making, glass blowing, iconography, jewelry, leatherwork, metal work, musical composition, musical instrument construction, painting, paper-cutting (vytynanky), photography, printmaking, pottery, sculpture, singing (vocal artist), stone-carving, straw-weaving / straw art, toy-making, weaving (loom and hand), wickerwork, writing with an option to add additional art and creative fields.

The online Directory will be updated periodically and continuously expanded, which makes the task of identifying an artist who works in any one of these artistic and creative fields that much easier for those interested in promoting Ukrainian culture in America.

We encourage all Ukrainian artists, professional and hobbyists, who keep our traditions alive, or are creating new ones, to consider being a part of this great endeavor for our Ukrainian American community now, as well as a resource for future generations. Inclusion in the Directory is voluntary and participating artists are invited to visit this page to enter information about themselves: <https://bit.ly/3coUXmP>. The Directory will be available on the UNWLA website in the coming months.

For more information, please write to ArtsandMuseum@unwla.org

ПРО МОВУ І ЗАКОН

Аліна Акуленко,
філолог, кандидат наук. Київ

Боронити українську мову. Що може звучати ще більш абсурдно, ніж ця фраза? Особливо в незалежній і суверенній державі. Заборонити українську мову — ось, що звучить ще абсурдніше. Особливо в незалежній і суверенній державі.

Як можна заборонити українську в Україні в XXI ст.? Та легко. Навіть Емський указ 2.0 не знадобиться. Головне, не робити це «в лоб», а діяти тишком-нишком. Принизити. Применшити. Здругоряднити. Зрештою, висміяти й виставити неповноцінною. А навіщо? Щоб перемогти, щоб змогти прибрати до рук її територію. Бо держава без мови — вже не держава, а територія.

Якби мова не мала значення, навіщо було б її стільки разів забороняти? **Українська мова має значення, бо:**

• Вона робить Українську державу — Українською державою. Рятуює від статусу колонії. Чи землі у складі якоїсь там імперії.

• Вона робить націю нацією. Нації говорять спільною мовою. Якою мовою говориш, туди й належиш.

• Вона окреслює наші пріоритети, цінності, цілі й кордони. Бо мова — це не лише речення зі слів. Це величезний пласт культури, який стає частиною нас, коли ми стаємо частиною мови.

• Вона змушує з нами рахуватися. На міжнародному рівні зокрема. Бо держава, яка, поважаючи інші мови, понад усе цінує свою, — потужний політичний гравець. Мова — це кордони держави. Держава, яка береже свою мову, не поступиться своїми кордонами.

• Вона не лише важливий політичний, але й економічний важіль. Пісні, книжки, блогерство — це лише вершина монетизації мови. Мова обслуговує суспільство, а суспільство — це гроші. Яка мова панує у суспільстві, та й отримує прибутки.

• Мова робить нас унікальними. Бо такої, як наша мова, іншої мови немає. Вона не краща й не гірша за інші. Вона єдина. І коли ми боронимо мову, ми відстоюємо і її, і свою неповторність.

• У кожній людині є рідна мова. Її називають материнською. Або батьківською. Рідна мова України — українська. Так склалося на наших землях історично. Вона тут народилася. Сформулувалася. Століття за століттями розвивалася й набиралася сил. І цю історичну закономірність треба берегти.

Усіма силами. Бо без мови ми — ніхто.

Тому не варто нікому дозволяти перетворювати нас на нікого. Тим паче не варто дозволяти це робити ворогу. Коли ми боронимо свою мову, ми боронимо передовсім самих себе.

Улюблені українські слова

У конкурсі на найулюбленіше українське слово, що його організувало у 2019 р. Посольство України в Австралії, перемогло слово МРІЯ. Серед улюблених українці назвали такі слова: лелека, телятко, коліскова, кохання, кохана, бурячки, кошенья, поросятко, смерека, матуся, криївка, паляниця, плекати, мальовничий, серпанок, затишок, горнятко, незабаром, вподобайка, здібанка, ослінчик, мереживо, сало, борщ, щebet, злагода, довіра, дівчина, красуня, кришталь, жіночка, полум'я, злагода, довіра та багато інших.

А яке ваше улюблене українське слово?

Ilona Sochynsky

About the Artist

Ilona Sochynsky

Ilona Sochynsky, a prolific fine artist, graphic designer, and educator, is a graduate of the Rhode Island School of Design and holds an MFA from the Yale School of Art. She successfully led a graphic design firm, Ilona Sochynsky

Associates, until 1979, after which she decided to devote herself fully to painting. Her initial paintings from this period address the concerns of Pop Art and Photorealism, particularly the work of James Rosenquist. By the mid-1980s, Sochynsky shifted her creative focus towards more internalized personal concerns, integrating relationships and pop culture into images with psychological and emotional intensity. In the 1990s, Sochynsky turned towards formalism, exploring color and design elements, often in works composed of small-scale canvases. These interests later became manifest in large-scale, shaped canvases (2006-2007) where Sochynsky focused on defining and redefining the outer edges of the canvas.

During her 40-year career, Sochynsky has exhibited widely in the United States and abroad. In 2012, she had a solo retrospective exhibit at The Ukrainian Museum, NY. Recent exhibitions include Abstracts on Paper at Windham Fine Arts, NY (2019), Flying Colors at Zorya Fine Art, Greenwich, CT (2016-17), Fugues: A Solo Exhibit by Ilona Sochynsky at Kaaterskill Fine Arts Gallery, NY (2016), Back to the U.S.S.R., Zorya Fine Art with Art Basel, Miami Beach, FL (2014). Sochynsky's work is found in numerous private and public collections, including the Zimmerli Art Museum at Rutgers University, Noyes Museum of Art, Morris Propp Foundation, and The Ukrainian Museum.

ARTIST STATEMENT

études

During this period of self-isolation as a result of the pandemic worldwide, I embarked on a new series of unique works on paper. Working within the parameters of a smaller, intimate scale (12 x 9 inches), coupled with the application of a new medium to my process – gouache – I entitled these studies, “Etudes.”

I find fascination and joyful discovery emanating from the inventiveness of working in the space between abstraction and perceived representational reference. I build and combine disparate elements that coexist and play together, resulting in a complex choreography with chromatic dissonance.

The interplay between collage-like fragments imbued with texture and surface markings creates an illusion of space offering a renewed vernacular and visual narrative.

Creating and producing art during the recent quarantine afforded me an understanding and appreciation of the situation we all find ourselves in, inducing a moment of intense concentration and self-reflection marked by keen observation. These intricate studies encourage me to have the fortitude to reach the next plateau in my oeuvre.

Placing this series within the context of my decades-long transformation from hyper-realism to abstraction, the “Fugues” circle paintings (2016-2018), from which the current “Etudes” evolved, are significant in that the progressive color palette remains relevant and dynamic as a bridge from one to the other. Throughout these studies, I again focus on defining and redefining the outer edges of the canvas, its demarcation and formal and emotional engagement with the viewer, as demonstrated in my earlier large dimensional canvases (2006-2007).

Ilona Sochynsky
June 2020

Союз Українок Америки та Українська Капеля Бандуристів Північної Америки вшановують Лесю Українку

Поезія. Музика. Візуальні зображення.
Бандура. Її голос. Історичне партнерство

Анатолій Мурга, президент Української Капелі Бандуристів Північної Америки

150-річчя від дня народження Лесі Українки відзначатимуть упродовж 2021 року, і під керівництвом художнього керівника та диригента Олега Махляя Українська Капеля Бандуристів Північної Америки (УКБ) розробила концертну програму, присвячену творчості Лесі Українки. На початку цього року УКБ звернулася до Союзу Українок Америки з пропозицією про співпрацю між СУА та УКБ з метою представити та сприяти циклу пам'ятних концертів як офіційної культурної події СУА.

«Ми з нетерпінням очікуємо на це потенційно-динамічне партнерство та історичну подію, — сказала голова СУА Маріянна Заць. — Культурна спадщина Лесі Українки важлива не лише для СУА, але й для українців у всьому світі».

Художня мета програми — висвітлити поезію, силу та місце Лесі Українки в українській культурі за допомогою пісень, здебільшого на слова поетеси, звукозаписів пісень на слова Лесі Українки у виконанні кобзарів початку

XX ст., перегляду спроектованих на великий екран фотографій, а також оповідань, щоб повідомити глядачам про її багате життя.

СУА та УКБ очікують на унікальну та пам'ятну подію для глядачів, на якій святкуватимуть 150-річчя від дня народження Лесі Українки та яка дасть нове розуміння цій історичній постаті — жінці, що стоїть у пантеоні українських героїв.

«Обидві організації мають національну мережу членів і прихильників, що забезпечує природні робочі стосунки між організаціями, які поцінують внесок Лесі Українки, — стверджує президент УКБ Анатолій Мурга. — Крім того, таке партнерство узгоджується з нашою ініціативою «УКБ@100 Спадок» щодо розвитку нової аудиторії та спільних проєктів. Ми раді можливості співпрацювати з СУА».

Концерти заплановані на осінь 2021 р. і відбудуться в Іллінойсі, Мічигані, Нью Джерсі, Нью Йорку, Огайо та Пенсильванії.

UNWLA and Ukrainian Bandurist Chorus of North America partner to commemorate Lesia Ukrainka

Poetry. Music. Visual images.
Bandura. Her voice. A historic partnership

Anatoli Murha, *President, Ukrainian Bandurist Chorus of North America*

The 150th anniversary of Lesia Ukrainka's birth will be commemorated during 2021, and under the leadership of Artistic Director and Conductor Oleh Mahlay the Ukrainian Bandurist Chorus of North America (UBC) has developed a concert program dedicated to the creative work of Lesia Ukrainka. Earlier this year, the UBC approached the UNWLA National Board with a proposal of collaboration between the UNWLA and UBC to present and promote the series of commemorative concerts as an official cultural event of the UNWLA.

"We are looking forward to the potential of this dynamic partnership and historic occasion," said UNWLA President Marianna Zajac. "The cultural legacy of Lesia Ukrainka is important not only to the UNWLA, but to Ukrainians around the world, as well."

The artistic goal of the program is to highlight Lesia Ukrainka's poetry, power, and place in Ukrainian culture through the use of songs, set mostly to the poetess's own words, graphics of Lesia Ukrainka's wax recordings of kob-

zari from the early 20th century, photos to be projected on a large screen, as well as narration to propel the story and inform the audience about her rich life.

The UNWLA and UBC anticipate providing a unique and memorable event for audiences to experience, one that will celebrate the 150th anniversary of Lesia Ukrainka's birth and provide new insight into this historical figure, a woman who stands in the pantheon of Ukrainian heroes.

"Both organizations have a national network of members and supporters that makes for a natural working relationship between the two groups that respect the contributions of Lesia Ukrainka," says UBC President Anatoli Murha. "Furthermore, this partnership aligns with our UBC@100 Legacy initiative to develop new audiences and collaborative projects. We are thrilled by the opportunity to work with the UNWLA."

The concert series, planned for the fall of 2021, will be presented in Illinois, Michigan, New Jersey, New York, Ohio, and Pennsylvania.

WBENA: More than an Ensemble

By **Alina Kytasty Kuzma**

Often, I find myself in an American or Canadian town exhausted from travel, hunched over, knocking back coffee, tuning my bandura. Then my fellow ensemble members begin to file in, laden with banduras, note stands and tote bags. Immediately, we happily greet each other, grinning from ear to ear with the excitement of seeing one another. This scene repeats several times with each new arrival before we finally sit down to rehearse.

Established in 2015, the Women's Bandura Ensemble of North America has grown into a thriving ensemble of bandurist-vocalists, united by the mission of showcasing the bandura, maintaining musical traditions and fostering new creative directions and artistry. Most importantly, the WBENA sought to correct the disparity in performance opportunities for female

bandurists who often stopped playing, while our male counterparts were able to further develop and gain membership in the Ukrainian Bandurist Chorus and the Canadian Bandurist Capella.

In our first five years of work, we have held concerts in 16 cities in Canada and the USA. Our audiences have been diverse: members of the Ukrainian diaspora at historic community events, as well as non-Ukrainians, for example, at the inaugural Lincoln Crossroads Music Festival in Nebraska. During this time, we have grown to 23 active members and several regional members with a repertoire that breaks stylistic boundaries.

Diaspora-born women of Ukrainian descent, women who are immigrants, as well as women who have Ukrainian partners comprise our multi-faceted ensemble. While we have no base, we work together regionally in Chicago,

Ohio, Connecticut, New York, New Jersey and Ontario.

Our ages and lives are diverse – some of us are university students, some are healthcare workers, some are teachers and scientists, some have careers in music, and a few of us are eagerly approaching retirement (to play more bandura, of course!).

This new and diverse group has effectively and successfully executed multiple concerts in cities from Chicago to Miami and Toronto. Our two wonderful conductors, Oksana Rodak (Chicago) and Oksana Zelin-ska (Toronto), keep guiding and encouraging all of us to improve as an ensemble and to enjoy our time together. In our next five years, we look forward to gaining additional members, performing in new venues, adding exciting, empowering pieces to the repertoire and strengthening our sisterhood. What are the keys to making this possible? Friendship, devotion to each other, and devotion to the beauty of the bandura.

The Women's Bandura Ensemble of North America

One of UNWLA's objectives is to celebrate women's accomplishments in various aspects of life. In the sphere of culture, one endeavor that stands out and deserves applause is the creation of the Women's Bandura Ensemble of North America (WBENA).

The idea of forming the WBENA originated in 2014 with Irene Kytasty Kuzma, the ensemble's current president. She and her daughter Alina Kytasty Kuzma spearheaded the project and brought it to fruition. The mission of the ensemble, according to Irene Kytasty Kuzma, is "to bring together talented female bandurists in order to showcase the instrument, maintain Ukrainian musical traditions, and foster new creative directions and artistry."

The WBENA has given women bandura instrumentalists a wonderful opportunity to cultivate their skills and perform in a larger ensemble, opportunities practically non-existent prior to the formation of the WBENA.

Each of the women in the ensemble is driven by a passion for the bandura and the Ukrainian musical tradition. Because of their geographic dispersal, rehearsals take place in regional clusters, and then combined rehearsals take place several times a year.

Since its formation, the ensemble has performed in Detroit, Cleveland, Chicago, Whippany, NJ, at the Ukrainian Museum in New York City and Wesleyan College in Connecticut, receiving outstanding reviews and many standing ovations. Although the pandemic has put a pause to further events for now, we look forward to more concerts in 2021.

For more information, or to hear excerpts from WBENA concerts, visit www.banduristka.org. To contact the ensemble, e-mail banduristky@gmail.com.

PAINTING

Through the Pandemic

On Art in Isolation, Sheltering in Place and Finding Sanctuary

By Christina Saj

The last six months have been a bit like a hazy daydream; time has become fluid and hard to follow. We have retreated into our nuclear families and have had to adapt to the “new normal” – finding small personal comfort zones amid COVID-19 restrictions. Living in the suburbs of Manhattan meant being under severe limitations in the spring. As an artist, I regularly self isolate to do my work, so this comes perhaps more naturally to me than to others. My husband, Robert, has worked from home for a decade, so we were not bothered or bored being asked to stay put. However, the isolation was more difficult for our children who had to adapt to remote lessons.

We found ourselves feeling constantly under siege, coping with the ever-changing information landscape, with meeting the needs of immediate and extended family for support whether with schooling, navigating the new digital landscape, or procuring food and necessities. Bombarded with images of the virus, charts and graphs of the pandemic’s speedy progress that affected the world, like most people, I felt overwhelmed.

For the past decade, I have had a home studio that was beginning to feel crowded and encumbered by familial responsibilities and detritus of home life. Now that my children were becoming older, I had begun to imagine having a space outside the house again. Punctuation needs adjusting, so:

Yet, suddenly, I found myself counting my blessings: a studio at home that enabled me to retreat in the middle of all the new demands

placed on us, right into my sanctuary – part of my compound, and I was living in it. I was able to dive deep and channel my anxieties into work.

A week into “sheltering in place” amidst the sense of fear, chaos and awe at how suddenly life was changing completely, I experienced a tidal wave of creative energy that erupted into a prolific and evolving series of more than 100 pieces. This work is visceral, explores feelings and images surrounding the pandemic, as well as thoughts on hope, natural beauty and finding solace. Some days a piece is inspired by a hummingbird that came to visit, by glimmering sunshine, by children’s laughter, or by news of fires burning outside Chernobyl. As a painter of icons, I gravitate toward methodical process and delight in structure and precepts that give the work context. As I worked, a realization became ever more clear: at this moment in history, we are in profound need of the sacred.

The pieces were inspired by mandalas that are often employed to aid in meditation and to provide sacred space. Using these forms as the starting point, I share my personal reflections exploring our current physical, mental, emotional, and spiritual state of being. Their geometries represent the cosmos or a time microcosm of the universe, or a model for the structure of life itself. I take comfort in the fact that it is said that creating mandalas helps stabilize and re-order inner life. We could all use a little more of that right now. We are all now witnesses to how daily threats change our behaviors and affect us both practically and emotionally.

Christina Saj is a contemporary artist whose work reveals a fascination with color and pattern while adapting forms assimilated from ancient traditions. Her early training included work with Byzantine iconographer, Petro Chlodny, the Younger, exposing her to a traditional, ancient method of painting in egg tempera and bringing her closer to her Ukrainian roots. Saj holds a BA in Painting from Sarah Lawrence, an MFA from Bard College and studied Byzantine Art History at Oxford University.

Saj continues to adapt her work and innovate to engage modern audiences in new ways with the use of unusual materials and a focus on universal symbols with cross-cultural references. Mythologies have always been a point of fascination for Saj, as these stories and symbols resonate with diverse peoples and help make sense of the world in which we live. Her work has been widely exhibited, including venues such as the Museum of Biblical Art in Dallas, The National Cathedral in Washington, DC, The Cathedral of St. John the Divine, Union Theological Seminary, The Ukrainian Museum in New York City, The Museum of Cultural Heritage in Kyiv, the American Embassy in Qatar, as well as at the White House. Her works are held in private and museum collections in the United States and abroad. She maintains an active studio in New Jersey where she welcomes commissions. To view Saj's work, especially more of her recent collection, *Art in Corona Times / Sheltering in Place: We Are in Profound Need of the Sacred*, please visit: www.christinasaj.com

Hope

Fatal Blow

Reflections

Blue Day

Spring Is Eternal

ЗНАЙМО КРАЇНУ, В ЯКІЇ ЖИВЕМО

КОВДРА-

СТЬОБАНКА

МАНДРУЄ АМЕРИКОЮ

Тетяна МакКой, журналіст, шт. Тенессі

Багато хто з нас ріс у зовсім іншому світі, ніж американці. У них, скажімо, була Біблія, а в нас - науковий комунізм; у них фермери їздили на авто, а наші колгоспники - на підводах; у них - cereal з молоком на сніданок, а в нас - нащипана у миску з молоком хлібна м'якушка... А ось бавовняна ковдра-стьобанка (quilt) - вона по обидва боки «залізної завіси» служила людям свою скромну службу однаково: тішила майстринь, надавала оселі затишку, зігрівала прохолодними осінніми ночами (у Штатах - ще від часів освоєння «Дикого Заходу»)... Чи не тому слово «стьобанка» асоціюється у багатьох з образом бабусі, яка, впоравшись з хатньою роботою, висиджувала ночами при лампі над клаптями зношених суконь, наволочок, скатертин (не в усіх були знайомі в т. зв. «швейтрусах», де можна було розжитись на залишки тканин), щоб порадувати родину новою ковдрою? Однак у нинішній Америці стьобанка не є чимось віджилим, списаним за давністю в архів. Тут їх вільно можна придбати як не на якомусь місцевому шоу, так у фешенебельному, зразка Bed Bath & Beyond, магазині. Багато хто шиє ці легкі ковдри просто для себе, рідних і друзів. Словом, Америка закохана в стьобанку... А щоб увічнити цю свою закоханість, тут вдалися до не зовсім звичайного способу. Якого саме?

Від 2001 р. у Штатах набув чинності рух, названий American Quilt Trail. Започаткувала його, сама того не відаючи, Дана Сю Гровз з округи Адамс в Огайо, намалювавши, на пошану матері-рукодільниці, візерунок стьобанки на її стодолі. Ідея сподобалась, її підхопили, поєднавши дві напрочуд корисні для сучасного американця, розпещеного модерними технологіями та матеріалами, ініціативи: зберегти в побуті «бабусине рукоділля» і заодно привернути увагу до вимираючої дерев'яної стодоли (згідно з останнім агропереписом у 2017 р., крива діючих ферм у Штатах продовжує повзти вниз - тільки від 2016 р. їх поменшало на 12 000). Тож і чіпляють розмальовані ромби й квадрати або малюють їх прямо на стодолах, сарайчиках для зберігання кукурудзи (corncribs) та інших фермських спорудах. Найчастіше використовують геометричні малюнки, але трапляються і з елементами фло-

дбайливим господарем Джеймсом Кінні. Він зберігає тут сіно, яким так славиться округа Бельмонт. Яскравий, так би мовити, зразок повернення фермерства на рейки натурального господарювання, що стає характерним для кантрі-сайду Америки. І знову ж, без яскравого квадрата чи ромба це важко нині уявити. Стьобанка на стінах агроприміщень стає не просто модою, а символом...

Хоча інколи це й має жалюгідний вигляд: щойно намальований ромб, який ще пахне свіжим деревом і фарбою, прилаштовують на стіні стодоли, покрівля якої від дірок аж світиться. Заново перекрыти стодолу багатом не по кишені, адже це коштуватиме в середньому 10 тис. дол. Існує 10-відсоткова знижка з федерального податку на агроприміщення, збудовані до 1936 р., та це мало кого заспокоює, оскільки більше вкладаєш у нерухомість - вищі мусиш платити податки.

◀ *Стодола з Семом-пастушком в окр. Бельмонт (шт.Огайо).*

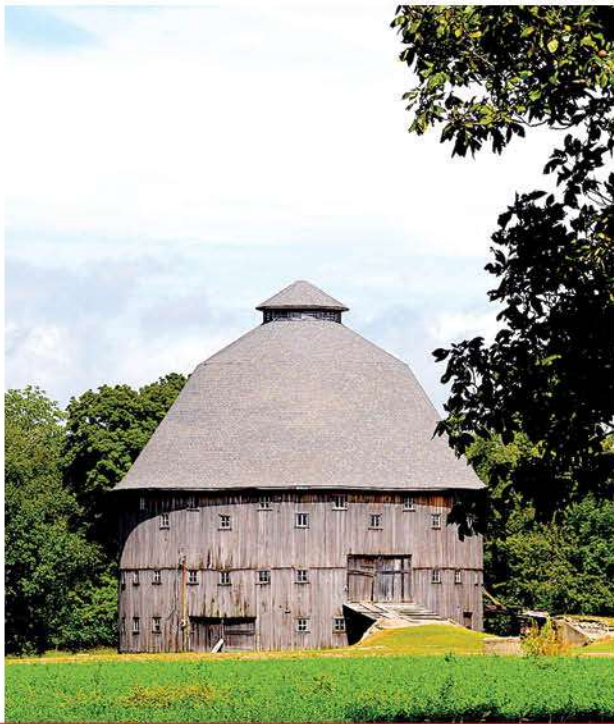
▲ *Нетрадиційний візерунок стьобанки «Маленька червона школа», створений для стодоли роду Істерлі з окр. Грін (шт. Тенессі)*

ристики чи й навіть буколіки, як ось і в окрузі Бельмонт штату Огайо. Тут квадрат на стіні стодоли заповнює зображення малого пастушка, на ймення Сем, у характерному одязі, виконаний не менш характерним мазком пензля. Вік стодоли датований 1870 р.; вона занесена до реєстру історичних агроспоруд Департаменту внутрішніх справ США (U.S. Department of Interior).

Маляр Скотт Гейґан з сусідньої округи Монро, який малював Сема-пастушка, розповів мені, що стодола стоїть на території колишніх вугільних шахт, і тому фундамент її почав був завалюватися, але вчасно укріплений

Хоча є й такі господарі, що за будь-яку ціну перетворюють старі стодоли на механізм прибутку, адже добротна стодола є частиною маркетингу власного фермерства. Інші утримують їх у пристойному вигляді не для прибутку, а з поваги до родинного спадку. Мені доводилося бачити стодоли та corncribs, збудовані з дерева, посадженого ще першими поселенцями. На них хоча й не було узорів стьобанки, зате стояла невидима печатка стилю й характеру. Так-так, саме характеру... Стодоли гордо несуть в собі мікрокосм минувшини і, в той самий час, розповідають нам безмовно про своїх господарів, які, можливо,

Продовження на ст. 20

Кругла столітня стодола в окр. Вермільйон (шт. Індіана), що часто потрапляє в фотооб'єктив завдяки своїй архітектурній граціозності й легкому шарму «Американци».

не мають зайвого автомобіля, зате свою стодолу-красуню вважають пам'яттю прадідів і, отже, утримують з любов'ю.

Доцільно було б сказати, що напередодні 200-річчя штату (2016) в Індіані встановили податкові гранти для тих власників стодол, що утримують їх задля їхніх історико-культурних цінностей, а не прибутків. До таких, певно, потрапила і кругла столітня стодола в окрузі Вермільйон, за якою полюють професійні фотографи й любителі з Instagram. Її господарі Пам і Роджер Гейзелвуд охоче дозволяють весільним кортежам фотографуватися біля її стін. Люди, певно, прислухаються тут до голосу віків, що лине від цієї обвітреної, збудованої зі старого (від зниклого навіки критого мосту) дерева й тому унікальної споруди. Кажуть, льотчикам в докомп'ютерні часи не треба було кращого навігатора в рейсах від Чикаго до Терре Гот.

Індіана (як і Огайо, Айова, Північна Кароліна, Міссурі, Іллінойс чи Вісконсин, скажімо) є штатом, де згадана вище ініціатива набула й справді барвистого розвою. Зокрема, від 2009 р. славиться жвавим туристським інте-

ресом округу Маршал, де нараховується аж 76 стодол (як історичних, так і модерних - з пластику та металу) зі стьобанкою на стінах, причому до малюнку сміливо вводять нетрадиційні елементи. Засвідчують це і візерунки «зірка Бетлехема», наприклад, чи «Господь і країна», «фермер Індіани», «бджілка», «бабусин квітник», «ранкова зоря» тощо. Цебо художнику дають волю у створенні власного дизайну, хоча в ньому й має бути, найперше, гармонія творчого задуму, кольору й традиційного стилю. Деякі візерунки віддзеркалюють родинні традиції, соціально-економічний колорит спільноти, а то й непересічну особистість художника. Вихідці з Ірландії охоче обирають для свого сарайчика чи стодоли візерунок «подвійний ірландський ланцюг», як зробили це, скажімо, Тімоті й Рут Дойль з Плимута; тепличне господарство замовляє собі квадрат із квіткою жоржини; зайняті конярством люди надають перевагу візерунку «ковбойська зірка». А нащадки Джорджа й Мері Істерлі - першої родини, що оселилася в Тенессі (окр. Грін) у 1796 р., вирішили вшанувати свій рід, у якому багато вчителів, квадратом стьобанки «маленька червона школа» на стодолі 115-річної давності.

Стодола, відслуживши свою службу, часто стає офісом кемпінгу, крамничкою антикваріату, музеєм, рестораном, мініготелем (bed&breakfast hotel) чи залом дегустації в якійсь невеличкій винарні. Більше того, архітектурний стиль стодоли досить популярний у будівництві тих чи інших бізнесів, як ось, наприклад, на Eckert's Farms у Беллвілі, шт. Іллінойс, де я прожила десять років. Ясна річ, без стьобанки не обходиться і тут. За ці роки вона, схоже, стала легендою, і не тільки провінційної Америки.

А ще привертає увагу такий сентимент... Люди люблять малювати на покрівлях чи стінах своїх ферм та стодол американську символіку, зокрема орла чи прапора, висловлюючи так свій патріотизм. Це помітив кожен, хто хоч раз проїхався автомобілем шляхами Штатів, милуючись фермерськими хутірцями. Та не кожен, можливо, знає, що створив їх своїм талановитим пензлем згаданий вище Скотт Гейган з Огайо, за поясом у якого вже сотні подібних робіт у багатьох штатах Америки.

Що вже казати за отих півнів, корівок чи свиней, а часом і тракторців та інший агроінвентар у стилі «ретро», якими декорують не тільки допоміжні приміщення, а й будинки, гаражі чи сарайчики для садово-городнього інвентарю. На одному з останніх я бачила недавно зі смаком вималювану рекламу тютюнового бізнесу – здається, Mail Pouch, що був популярним у минулому.

У цьому, безперечно, є своя «Американа», що так важливо для людей, щиро люблячих рідну країну. На теперішньому соціоплотні, коли руйнують історичні пам'ятки й грубо зневажають вчорашні цінності, всі ці дрібні штрихи не такі вже й малозначні, як декому може здатися.

▲
Стодола в окр. Вашингтон (шт. Міссурі) з традиційним візерунком коври-стьобанки.

Спогади про навчання і вчителів

Олександра Юзенів, 83-й Відділ СУА, Округа Нью Йорк

Від редакції. Коли готували цей допис до друку, то з сумом дізналися, що він є останнім з багатьох надісланих і надрукованих у журналі і якими впродовж багатьох років щедро ділилася з нами п. Олександра. 28 серпня 2020 р. Олександра Юзенів пішла у засвіти та залишила після себе світлу пам'ять...

Недавно в газеті з Яворова я прочитала, що у вересні - жовтні в Україні відзначають День працівників освіти, бо то є початок шкільного року. І цей день дуже святковий. Наприклад, у Яворові його святкували аж два дні. Першого дня у залі Районної ради вітали вчителів голова ради та багато високопосадовців, які бажали вчителям міцного здоров'я, витримки та натхнення. Роздали багато грамот від різних установ, декому навіть від Міністерства науки та освіти. А наступного дня знову, вже у святковій залі, були подяки, слова визнання, квіти, а також концертна програма.

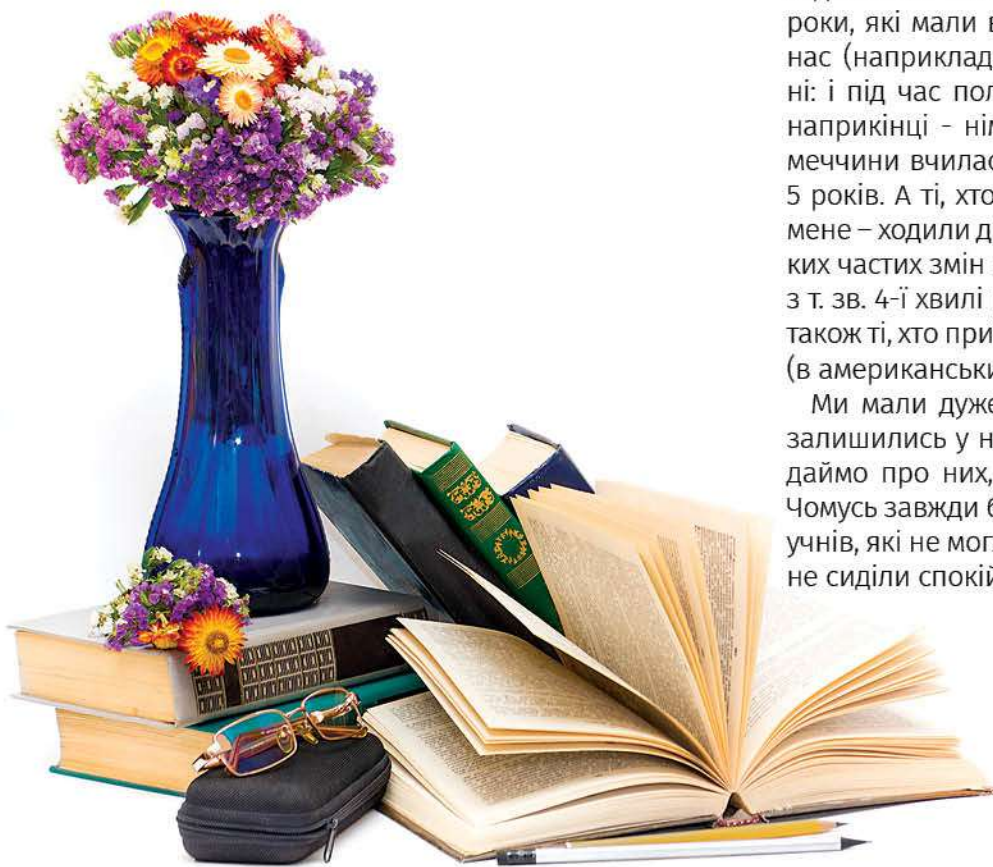
Пригадую, що коли перебувала у жовтні у Хмельницькому, то бачила у місті великі плакати зі світлинами та деякими даними про вчителів, які отримали за свою працю грамоти.

У нашому 83-му Відділі (округа Нью Йорк) знаю таких учительок: Люба Шатанська, Ірина Чабан, Ліда Андрусишин, Дарія Дроздовська, Люба Витвицька. Чи є або був ще хтось?

Бути вчителем - це надзвичайно відповідальне та почесне завдання. Я завжди подивляла та подивляю вчителів, особливо тих, які вчать учнів старших класів. Це не жарти - втримати увагу учнів. Це мистецтво!

Серед нас, здається, вже ніхто до школи не ходить. Але колись ходили, і це були важливі роки, які мали вплив на наше життя. Багато з нас (наприклад, я) ходили до школи в Україні: і під час польської окупації, і советської, а наприкінці - німецької. Я також у таборах Німеччини вчилася в українській гімназії майже 5 років. А ті, хто приїхав сюди молодшими від мене - ходили до школи ще й в Америці. Без таких частих змін вчились хіба що наші членкині з т. зв. 4-ї хвилі імміграції (у школах України), а також ті, хто приїхав до Америки зовсім малими (в американських школах).

Ми мали дуже багато вчителів. Не всі вони залишились у нашій пам'яті, та все-таки - згадаймо про них, бо їхня праця не була легка. Чомусь завжди були в класі один, або й більше, учнів, які не могли (чи не хотіли) слухати лекції, не сиділи спокійно, смішили інших, кидали папірцями... Нині їх діагностують хворими і навіть дають заспокійливі ліки. Наші ж учителі намагалися втримувати порядок іншими методами, і у кожного вони були свої. Деяким це вдавалось, іншим - ні.

Пригадую, наприклад, проф. Климентину Кульчицьку, яка у гімназії навчала нас природознавства. Вона приходила до кляси, ставала у дверях і строгим поглядом дивилась на всіх доти, аж поки всі не затихали. Тільки тоді підходила до свого столу. Знову ж, славний український науковець проф. Державин вдавав короткозорого, затуляв лице підручником і «нічого не бачив і не чув». Сестри в молодших клясах - в Україні і тут - любили користуватися лінійкою. Коли ж мої сини часом зустрінуть десь на фестивалі давно небачених колишніх однокласників, то згадують не добрих, спокійних учителів (хоч такі були), а сестру Мартин, яка добряче лупила їх лінійкою та виставляла за двері і яку вони дуже боялися. Але сини мають дуже гарні спогади про вчительку з садочка школи Юра – пані Полю Книш.

Перші три кляси я навчалася у малому галицькому містечку Яворові у школі монастиря сестер Василіянок. У Яворові до війни було багато шкіл: три гімназії, дві вчительські семінарії, торговельна школа і три початкові школи. Нашою вчителькою була сестра Емілія - дуже гарна, з делікатними тоненькими руками і в золотій оправі окулярах. Вона була вельми коректна з нами, а тому всі ми, дівчатка, хотіли стати монахинями, як сестра Емілія.

Після трьох років навчання прийшли совіти. Сестри десь зникли, їх замінили місцеві вчителі. Крім однієї приїжджої (росіянки або єврейки), яка вчила нас російської мови й українською не розмовляла. Ми її не любили, називали «шкробанка». Я ж не любила її особливо, бо вона вперто зверталася до мене «Шура» (так за совітів кликали тих дівчат, хто мав ім'я Олександра; хлопців називали краще – Саша). Пізніше прийшли німці. При них учителі, крім тої росіянки, були ті самі і нічим не цікаві. А 7-й клас народної школи в Україні я закінчила, коли була війна. До нас наближався фронт і сім'я виїхала до Словаччини, а я рік до школи не ходила.

У вересні 1945-го р. я поступила до 4-ї кляси української таборової гімназії в Авґсбурзі. Тут були вчителі з Великої України, а також багато професорів з Подєбрадської української гімназії в Чехії. Усі вони - дуже добрі та освічені, намагалися передати нам знання, але також були заклопотані своїми особистими справами: матеріальними, еміграційними, родинними...

Мало хто з них цікавився нами та нашими проблемами поза школою, не було т. зв. дорадників (councellors), які б нам, 15 – 16-літнім, щось порадили у нашому «тінейджерському» не легкому житті. Винятком був проф. Маєко Антонович - онук відомого історика Володимира Антоновича, вчителя Михайла Грушевського. Він останніх два роки навчання в гімназії вчив нас німецької мови та літератури. Коли він вперше прийшов у клас, то справив враження непевного, скромного, незарадного вченого. Я відразу почала хвилюватися за нього, бо наші хлопці були трохи збиточники. Наприклад, на лекціях з релігії старенького отця курили під лавками цигарки, а у проф. Державина, вчителя латини, кидали папірцями. Але так не сталося! Маєко Антонович цікавився нами, розмовляв у коридорах, розпитував про зацікавлення, про походження, про бачення майбутнього. А по якомусь часі збирав нас, зацікавлених, і ми йшли десь поза табір на поляни, де він читав нам щось і втягував у дискусію, особливо хлопців. Декого не раз запрошував до своєї таборової кімнати, де його дружина або її мама частували чимось смачним, а проф. Антонович показував свою колекцію поштівок, давав почитати журнали з перекладами скандинавських і сербських письменників. Одного разу організував поїздку до Мюнхену на фільм «Червоні черевички» і потім, вже в школі, заохотив кожного висловити думку про фільм. Було дуже цікаво, бо ми не мали доступу до книжок чи журналів, і кіно в селі не було. Хлопці в нашій клясі трохи споважніли, почали навіть говорити про філософію та політику. Був ще один учитель – Володимир Леник, який також часто розмовляв з нами на різні теми.

Я згадала деяких учителів з моїх шкільних років, які цікавилися нами більше, розуміли тяжкі умови, в яких ми перебували, і намагалися розширити діапазон наших зацікавлень і думок, поглядів на життя і світ. Вдячна їм до нині.

Flood Relief for Western Ukraine

Повінь у Західній Україні

As described in the media, the western regions of Ukraine were devastated by heavy rains and floods in late June 2020. The Ivano-Frankivsk, Chernivtsi, Zakarpattia, Ternopil and Lviv oblasts suffered the most. Thousands of homes were damaged.

Denys Shmyhal, the prime minister, said the damage was worse than the 2008 floods. According to the State Emergency Service of Ukraine (SES), more than 14,000 homes were affected by floods in 342 settlements. Hundreds of people were rescued or evacuated from flooded areas by emergency services. About 1,500 people were relocated to temporary housing in public buildings.

Swollen rivers washed away bridges and roads, flooded dozens of villages and towns, and destroyed power lines and dams. More than 270 settlements were left without electricity.

Together with other organizations, the UNWLA responded to the tragedy by asking members, friends and the community for help. Our members responded generously, donating a total of \$25,000. To make the aid process more efficient, collected funds will be given to the Archdiocese of Philadelphia, which has a well-established and reliable aid distribution process in Ukraine. We are sincerely grateful to all those who contributed to this call for help.

Як було описано в засобах масової інформації, західні регіони України зазнали нищення від сильних дощів і повені наприкінці червня 2020 р. Найбільше постраждали райони в Івано-Франківській, Чернівецькій, Закарпатській, Тернопільській і Львівській областях, де були пошкоджені тисячі будинків.

Денис Шмигаль, прем'єр-міністр України, назвав шкоду гіршою, ніж від великої повені у 2008 р. За повідомленнями Державної служби України з надзвичайних ситуацій (ДСНС), пошкоджено понад 14 тис. будинків у 342 населених пунктах. Сотні людей врятовано або евакуйовано із підтоплених районів аварійними службами. Близько 1500 людей переселено у тимчасове житло в громадські будівлі.

Річки, що вийшли з берегів, змили мости та дороги, затопили кілька десятків сіл і міст, зруйнували лінії електропередач і дамби. Понад 270 населених пунктів залишились без світла.

Разом з іншими організаціями, СУА відреагувала на цю трагедію і звернулася до своїх членів, друзів та громади з проханням надати допомогу. Наші членкині були щедрими і пожертвували разом 25 тис. доларів. Щоб процес надання допомоги був найефективніший, пожертви будуть передані Філадельфійській архієпархії, яка має налагоджений і надійний процес розподілу допомоги в Україні. Ми щиро вдячні всім, хто долучився до цього заклик.

Дякуємо жертводавцям!

Thank You to Our Donors!

Владика Андрій Рабій з Української католицької архієпархії Філадельфії поінформував, що "Пані Маріянна Заяць, президент Союзу Українок Америки, повідомила, що США бажає долучитися до нашої збірки на допомогу потерпілим від повені і перерахує до фонду \$25,000, які назбирали членки з цілої Америки! Це є найбільша пожертва, яку ми отримали на даний час! Велика подяка усім членкам Союзу Українок Америки за їхню підтримку, жертвність та співчуття! Нехай Господь Бог благословить Вас!"

\$2,000 UNWLA Branch 56

\$1,000 Vira & Bohdan Bodnaruk Charitable Fund, UNWLA Branch 99, UNWLA Branch 86, Philadelphia Regional Council, Daria Kurylko, UNWLA Branch 118, UNWLA Branch 137, Motria Mychajluk.

\$500 Oksana & Bohdan Kuzyszyn, UNWLA Branch 43, UNWLA Branch 75, UNWLA Branch 73, UNWLA Branch 12, Chrystyna Bryndzia, Yuri Omelchenko.

\$300 UNWLA Branch 139, New England Regional Council, Olha Lewicky, UNWLA Branch 54, UNWLA Branch 17, UNWLA Branch 98, UNWLA Branch 30, UNWLA Branch 50 (in memory of **Stephania Rohacz**, a long time member of the branch.)

\$250 Maria Tomorug, Jaroslawa Mulyk, UNWLA Branch 115, UNWLA Branch 85, UNWLA Branch 34, Oksana Lew.

\$200 UNWLA Branch 96, Catherine Wolowodiuk, UNWLA Branch 107, Danuta Iwaniec, UNWLA Branch 67, Detroit Regional Council, Laryssa Muzyczka.

\$150 Irene Bihun, H.M. Blyskun, Zwenyslava Brykowsky, UNWLA Branch 29.

\$105 Oka Hrycak.

\$100 Oksana Piaseckyj, Marianna & Wiktorija Wakulowska, Luba Szajenko, Zirka Voronka, Daria Lissy, Natalia Buniak, Marta Kwitkowsky, Roman & Alexandra Horodysky, Wolodymyra Krasniansky, Nadia Jaworiw, Luba Bilowchtchuk, Ksenia Kuzmycz, Lydia Hayduczok, Olga Bertsch, Irene Skalij, Maria Mykolenko, UNWLA Branch 27,

UNWLA Branch 113, UNWLA Branch 88, UNWLA Branch 8, UNWLA Branch 140, Catherine Krucylak, Natalie Simms, Christine Bonacorsa, Zirka Clark, Laura Zaika, UNWLA Branch 21, Olha Hnateyko, UNWLA Branch 50 (in memory of **Natalya Hewko**), Cami Huk, Karen Chelak, Marta Biskup, Yuriy Lojko, Nina Wedmid, Ruta Ripecky, Valentyna Lykhatska, Natalia Pawlenko & Yuri Mischenko, Halya Pohlid.

\$85 Luba Drahosz.

\$60 Svitlana Andrushkiw.

\$50 Patricia Krysz, Nadia Deychakiwsky, Mary Tershakovec, Maria Ukrainskyj, Lydia Jacknycky, Orysia Calka, Martha Jovanovic, Lariissa Dolinsky, Halyna Lojko, Daria Jarosewich, Lydia Vyrsta, Romana Murmann, Vera Berezowsky, Maryana Telishchak, Doreen Zawadiwskyi, Daria Samotulka, Olga Karmazyn, UNWLA Branch 14 (in memory of **Geraldine Hayduk**), Peter Romanyshyn, Alexandra Sawyn, Arcadia Kocybala, Anne Marie Susla, Eileen Matiash, Daria Zaharchuk, Iryna Buczkowski, Olia Bas, Lucy Dzoba, Marta Legeckis, Volodar Lojko

\$40 Irena Virstyuk, Martha Wiegand.

\$30 Motria Milanytch.

\$25 Olga Demianczuk, Irene Petrina, Nadia Purnell, Olga Pohlid, Lesya, Natalie Sherstyuk.

\$20 Lola Saveski, Roksolana Luchkan, Madison Pawlenko.

\$15 Mariya Klymenko.

Feeding the Hungry,

UNWLA for USA

The UNWLA gratefully acknowledges the following donations received from our Branches, Regional Councils and Friends in support of the project "Feeding the Hungry, UNWLA for USA". In addition to the donors below, UNWLA headquarters has donated \$10,000, for a total of \$31,410.

\$200 Branch 8 donation

\$200 Theodozia Krislaty

\$250 Branch 17 donation

\$50 Oksana Piaseckyj

\$25 Oresta Hamersky

\$100 Branch 21 donation

\$100 Branch 27 donation

\$150 Branch 29 donation

\$100 Branch 30 donation

\$50 Vera Berezowsky, Nadia Liteplo,
Maryana Telishchak

\$25 Arcadia Kocybala

\$250 Branch 34 donation

\$100 Branch 36 donation

\$25 Luba Nowak, Irene Nowak

Branch 38

\$30 Johanna Saldyt, Helena Schultz

\$15 Eileen Matiash

Branch 50

\$100 Oksana Malanchuk

Branch 53

\$100 Maria Lisowsky

\$25 Martha Jovanovic

\$300 Branch 54 donation

\$100 Daria Lissy

\$1,000 Branch 56 donation

\$250 Roxolana Yarymovych

\$100 Ksenia Kuzmycz, Vira Bodnaruk,
Halyna Lisnyczyj, Irena Zinycz

\$50 Oxana Rakowsky, Annemarie Susla,
Oksana Lew

\$25 Ivanka Olesnycky

\$250 Branch 64 donation

\$100 Martha Kebalo

\$25 Maria Chuknova

\$200 Branch 65 donation

\$300 Ann Lytwyn

Branch 67

\$100 Iryna Buczkowski, Marianna Wakulowska

\$500 Branch 75 donation

\$100 Ola Basarab, Karen Chelak,
Jaroslawa Hordynsky, Olga Hrycak,
Daria Knarvik, Oksana Lodziuk Krywulych

\$90 Christina Saldana

\$85 Nadia Nynka

\$50 Olena Makarushka-Kolodij,
Mary Romancio, Irene Sawchyn

\$25 Maria Flynn

\$300 Branch 76 donation

\$200 Tetyana Bedrus

\$100 Branch 78 donation

\$250 Branch 83 donation

\$100 Katria Czerwoniak

\$50 Anna Safian, Roma Shuhan

\$25 Bohdanna Slyz

\$250 Branch 85 donation

\$50 Katia Hrynewycz

\$25 Christine Dziuk

\$1,000 Branch 86 donation

\$200 Jaroslava Mulyk, Mary Tomorug

\$100 Olha Hnateyko, Oksana Steranka

\$25 Mary Tershakovec

\$315 Branch 88 donation

\$250 Branch 95 donation

\$250 Marianna Zajac

\$300 Branch 96 donation

\$100 Zirka Clark, Switlana Korduba,

Marta Kwitkowsky, Tamara Petraszczuk,

Lydia & Lubomyr Jachnycky

\$50 Nadia Purnell

- \$200 Branch 98 donation**
 \$100 Natalia Pawlenko,
 Luba Bilowchtchuk
 \$50 Nadia Jaworiw
 \$25 Halyna Conticchio
 \$10 Helena Pawlenko
- \$100 Branch 101 donation**
 \$100 Marta Farion
- \$100 Branch 106 donation**
\$1,000 Branch 107 donation
\$100 Branch 113 donation
 \$100 Romana Rainey
\$250 Branch 115 donation
\$1,000 Branch 118 donation
 \$250 Chrystyna Bryndzia
- \$100 Branch 124 donation**
 \$100 Vera Swade
 \$125 Olya Czerkas
 \$50 Patricia Chomanczuk
 \$40 Iryna Karavan
- \$100 Branch 125 donation**
 \$195 Valentyna Lykhatska
- \$100 Branch 129 donation**
\$200 Branch 132 donation
 \$100 Dianna Sawicky, Christina Zachar

- \$1,500 Branch 134 donation**
 \$100 Oksana Mulyk
 \$80 Larissa Wowk
- \$100 Branch 135 donation**
 \$50 Olia Bas, Lucy Dzoba, Oksana Konyk
- \$1000 Branch 137 donation**
Branch 138
 \$20 Mariya Bloom
- \$100 Branch 140 donation**
 \$100 Yuliia Boretska
- \$200 Branch 142 donation**
 \$140 Individual
- \$500 Detroit Regional Council**
\$100 New England Regional Council
- Members at large**
 \$100 Daria Samotulka, Marta Baxer
- General**
 \$100 Dana Ellingen, Chryzanta Hentisz,
 Ruta Ripecky, Maria Rudensky
 \$75 Daria Zaharchuk
 \$50 Maya Lew
 \$25 Vitaliy Dubil, Sheila Figman Eule,
 Andrea Hetling-Wernyj, Chris Siutryk,
 Roxana Charkewycz, Natalie Kosonocky
 \$10 Adriana Dolinsky

БЛАГОДІЙНІСТЬ

Пресовий Фонд | Press Fund

- \$100** 83-й Відділ США в Нью Йорку у пам'ять **бл.п. Лесі Юзенів**, довголітньої членкині нашого відділу.
- \$100** UNWLA Branch 50, Detroit, in memory of **Natalya Hewko**, who was a former President of the Detroit Regional Council.
- \$100** UNWLA Branch 56, North Port, FL, in memory of **Mrs. Maria Nawarynsky**, the founder of our branch, who passed away on July 30, 2020.
- \$50** Округа Чикаго, ІЛ, у пам'ять **св.п. Любомири Шеремети**, довголітньої членкині США колишнього 22-го Відділу у Чикаго. Вічна їй пам'ять!
- \$50** Kornel Senyk in memory of **Natalya Hewko**.
- \$50** Ляля Кучма замість квітів на могилу **бл.п. Любомири Шеремети**.
- \$50** Віра Лесик у пам'ять **св.п. Любомири Шеремети**. Вічна їй пам'ять!

Фонд Суспільної Опіки | Social Wel Social Welfare Fund

- \$400** Impact Assets, Inc. on behalf of Nataliya Kudlayeva for Dzherelo Fund.

GENERAL

- \$9** Oleg Mandryk.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Стипендія Акція Союзу Українок Америки

In Memory of

In loving memory of **Rita Oberleitner**, a founding member of UNWLA Branch 98 in Holmdel-Middletown, the Branch is donating **\$200.00** to the UNWLA Scholarship Program. Our sincerest condolences to Rita's sons and family. She will be dearly missed.

Members of UNWLA Branch 98.

Please accept my donation of **\$100.00** to the UNWLA Scholarship Program in memory of **Rita Oberleitner**. My deepest sympathy to Rita's family.

Nadia Jaworiw, President, Branch 98.

We share this poem with our dearest friends **Rita and Raymond Oberleitner** who now are reunited in heaven. May God Bless you! Eternal Memory.

***Tell me how the blossom opens,
Tell me why the treelet bends,
Tell me when the pathway lengthens,
Tell me when the journey ends.***

By Elizabeth C. Newell

With sincere condolences to their sons Richard, Robert, Ronald and R. Paul with their families, and in lieu of flowers, we donate **\$200.00** to the UNWLA Scholarship Program for the continued sponsorship of their student boy in Ukraine.

Bernard, Anna and Myron Krawczuk,
Holmdel, NJ.

Пожертви за червень, липень і серпень 2020 р.

Donations for June, July and August 2020

\$1000 Ulana L. Steck (49).

\$800 Dr. & Mrs. Stephan
& Tamara Tymkiw (78).

\$450 UNWLA Branch 98.

\$350 Luba Bilowchtchuk (98).

\$110 George and Victoria Mischenko (98),
UNWLA Branch 135.

\$100 Olha Czmola (49), Nadia A. Jaworiw (98),
Melanie Hryciuk Mazzorana (98), Anna
Poliszczuk (49).

\$42 Renata Bihun (28).

* * *

*We thank you for your generosity!
Щиро дякуємо за Вашу благодійність!
Люба Більовщук, член Комісії
стипендій СУА,
UNWLA Scholarship Committee
Chair 1993 – 2002*

* * *

UNWLA, INC Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024

Phone: 732-441-9530

Email: nazustrich@verizon.net

Союзянки Округи США Нью Йорк надали допомогу союзянкам Івано-Франківщини, які потерпіли від повені

Лідія Слиж,
голова округи Нью Йорк США.

Союзянки нашої округи щедро відгукнулися на заклик Головної Управи США допомогти потерпілим від повені мешканцям Західної України. 125-й Відділ США запропонував надати матеріальну допомогу самотнім старшим членкиням Союзу українок України (СУУ) Івано-Франківщини, які найбільше потерпіли від стихійного лиха. Голова Округи Нью Йорк США Лідія Слиж спілкувалася телефоном з головою Івано-Франківського обласного осередку США Уляною Шевчук і попросила її виявити таких союзянок. Пані Уляна повідомила, що їхні старші союзянки дуже жертівні — все життя допомагають іншим. А тепер коли самі опинилися в біді, то нема кому допомогти їм. Після розмови з головами районних відділів СУУ було вирішено надати допомогу трьом союзянкам, а саме: Ірині Соломут з Калуша, Марії Торб'як з с. Возники Галицького р-ну та Світлані Діденко з Рожнятова. У перших двох жінок вода повністю затопила хату і вони вимушено сиділи на горищі та чекали на порятунок. А у С. Діденко було затоплено все господарство та город.

Нам надіслали документальне підтвердження того, що кошти ці союзянки отримали, а також лист-подяку від Івано-Франківського обласного осередку Союзу українок України.

Зліва: Ірина Чернега, голова Галицького осередку СУУ; Марія Торб'як, довголітня союзянка; Тетяна Опацька, директорка школи; Уляна Шведюк, голова Івано-Франківського обласного осередку СУУ.

Зліва: Липовська Люба, голова Калуського районного відділу СУУ; Ірина Соломут, довголітня союзянка; Уляна Шведюк, голова Івано-Франківського осередку СУУ.

**Statement of Ownership, Management, and Circulation
(All Periodicals Publications Except Requester Publications)**

1. Publication Title <p align="center">"OUR LIFE"</p>	2. Publication Number <table border="1" style="width:100%; text-align: center;"> <tr> <td>4</td><td>1</td><td>4</td><td>-</td><td>6</td><td>6</td><td>0</td> </tr> </table>	4	1	4	-	6	6	0	3. Filing Date <p align="center">9/15/20</p>
4	1	4	-	6	6	0			
4. Issue Frequency <p align="center">MONTHLY except AUGUST (11 issues)</p>	5. Number of Issues Published Annually <p align="center">11</p>	6. Annual Subscription Price 							
7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4®) <p align="center">Our Life 203 2nd Ave. New York, NY 10003</p>		Contact Person <p align="center">Olha Stasiuk</p> <hr/> Telephone (Include area code) <p align="center">212 533-4646</p>							
8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher (Not printer) <p align="center">Ukrainian National Women's League of America, Inc. (UNWLA) 203 2nd Avenue 5th floor New York, NY 10003</p>									
9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor (Do not leave blank)									
Publisher (Name and complete mailing address) <p align="center">Ukrainian National Women's League of America, Inc. (UNWLA) 203 2nd Avenue 5th floor New York, NY 10003</p>									
Editor (Name and complete mailing address) <p align="center">Larysa Topolia 61 Roosevelt Ave. Butler, NJ 07405</p>									
Managing Editor (Name and complete mailing address) <p align="center">Ukrainian National Women's League of America, Inc. (UNWLA) 203 2nd Avenue 5th floor New York, NY 10003</p>									
10. Owner (Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.)									
Full Name	Complete Mailing Address								
Non-profit organization									
No stockholders									
11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box ☒ None.									
Full Name	Complete Mailing Address								
12. Tax Status (For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates) (Check one) The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for federal income tax purposes: ☒ Has Not Changed During Preceding 12 Months. ☐ Has Changed During Preceding 12 Months (Publisher must submit explanation of change with this statement)									
PS Form 3526, July 2014 [Page 1 of 4 (see instructions page 4)] PSN: 7530-01 -000-9931 PRIVACY NOTICE: See our privacy policy on www.usps.com.									

13. Publication Title "OUR LIFE"		14. Issue Date for Circulation Data Below 09/09/2020		
15. Extent and Nature of Circulation		Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date	
a. Total Number of Copies (Net press run)		1800	1800	
b. Paid Circulation (By Mail and Outside the Mail)	(1)	Mailed Outside-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	1694	1692
	(2)	Mailed In-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)		
	(3)	Paid Distribution Outside the Mails Including Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, Counter Sales, and Other Paid Distribution Outside USPS®		
	(4)	Paid Distribution by Other Classes of Mail Through the USPS (e.g., First-Class Mail®)	20	19
c. Total Paid Distribution [Sum of 15b (1), (2), (3), and (4)]		1714	1710	
d. Free or Nominal Rate Distribution (By Mail and Outside the Mail)	(1)	Free or Nominal Rate Outside-County Copies included on PS Form 3541		
	(2)	Free or Nominal Rate In-County Copies Included on PS Form 3541		
	(3)	Free or Nominal Rate Copies Mailed at Other Classes Through the USPS (e.g., First-Class Mail)	6	6
	(4)	Free or Nominal Rate Distribution Outside the Mail (Carriers or other means)		
e. Total Free or Nominal Rate Distribution (Sum of 15d(1), (2), (3) and (4))		6	6	
f. Total Distribution (Sum of 15c and 15e)		1720	1716	
g. Copies not Distributed (See Instructions to Publishers #4 (page #3))		80	84	
h. Total (Sum of 15f and g)		1800	1800	
i. Percent Paid (15c divided by 15f times 100)		99.65	99.65	
* If you are claiming electronic copies, go to line 16 on page 3. If you are not claiming electronic copies, skip to line 17 on page 3.				
17. Publication of Statement of Ownership				
☒ If the publication is a general publication, publication of this statement is required. Will be printed. Publication not required. ☐ Publication not required.				
in the <u>October 2020</u> issue of this publication.				
18. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner			Date	
 Publisher			09/15/2020	
I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including civil penalties).				

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

Світлої пам'яті Марії Наваринської

Марія Наваринська

Марія Наваринська народилася 16-го квітня 1927-го р. в Україні у селі Товсте (тепер — Тернопільської обл.) Гімназійну освіту отримала в Німеччині. До Америки Марійка прибула в 1950-му р.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 30-го липня 2020-го р. відійшла у Вічність бл. п. Марія Наваринська.

У 1954-му р. вступила до Союзу Українок Америки — стала членкинею 29-го Відділу в Чикаго, де працювала в різних референтурах.

У 1990-му р. Марійка і її чоловік Мирон переїхали до Флориди, де Марійка познайомилася з багатьма жінками з різних частин Америки та з ними вирішила заснувати 56-й Відділ ім. Мілени Рудницької. Марійка була першою головою відділу, і через 5 років перерви очолила його ще раз.

З нагоди десятиліття відділу Марії Наваринській надано звання Почесної Голови. Вона також була Почесна членка Союзу Українок Америки та брала участь у 10 Конвенціях СУА як делегатка.

Залишила у смутку доньку Уляну та сина Ореста. Наші щирі співчуття родині покійної!

Вічна та світла їй пам'ять!

**Управа та членкині 56-го Відділу СУА,
Норт-Порт, Флорида.**

Любомира Шеремета

Любомира Шеремета

Любомира Шеремета, членкиня 22-го Відділу СУА у Чикаго, відійшла у Вічність 15 квітня 2020 року, на 102-му році життя.

Любомира Шеремета (з дому Вільчанська) народилася 4 жовтня 1918 р. у родині священника Михайла Вільчанського та Теодозії Яремкевич у карпатському селі на Турківщині (Львівська обл.), де батько служив парохом. У родині п. Любомири батьки прищеплювали дітям патріотизм і любов до неньки України. Вона закінчила гімназію в Тернополі, після чого подалася на навчання до Львова, бо обрала благородну професію вчителя.

Друга світова війна зруйнувала плани п. Любомири: вона змушена була залишити батьків, родину та рідну землю, яку палко любила все своє життя. Випробування не зламали сильну волю Любомири і вона, зрештою, добралася до Чи-

каго. Працювала вчителем у Рідній школі. Передавала молодому поколінню свої знання про Україну, а також знаходила час для громадської праці. Тепер згадують її з вдячністю учні, які вже самі стали батьками.

Дуже активно працювала в СУА — очолювала 22-й Відділ

багато років; належала до УККА та до Товариства української мови. Була активна у сестринстві при парафії св. Володимира і Ольги, співала у хорі, була волонтеркою Українського національного музею. Виховала трьох синів. Мала добру вдачу, була працьовита, відповідальна та жертвна. Залишається прикладом для молоді і дорослих.

Пані Любомиру поховали на цвинтарі св. О. Миколая в Чикаго.

Добрі справи, лагідна вдача п. Любомири Шеремети нехай залишаться у пам'яті всіх, котрі знали та любили її. Вічна їй пам'ять.

Марта Коломиєць

(1959 — 2020)

Марта Коломиєць

Марта Коломиєць виховувалася в українській громаді в Чикаго та з перших літ була у Пласті (як старша пластунка ввійшла до плем'я Перших Стеж). У 1991 р. переїхала до Києва як журналістка від Ukrainian Weekly. З любов'ю та розумінням до України та її людей, вона втягнулася в українське життя так глибоко, що затрималася там на довгі роки. Постійно творила добро для нової незалежної України — керувала різними програмами для розвитку демократичного суспільства, а з 2013 р. очолювала Програму імені Фулбрайта в

У неділю, 16-го серпня 2020 р., надійшла сумна новина з Києва, з якою ще до нині важко погодитися: відійшла у Вічність Марта Коломиєць, наша подруга і вільна членкиня Союзу Українок Америки. Кожна людина, що знала Марту, зрозуміє, яка то велика особиста та громадська втрата.

Україні, для якої організувала величаве та прекрасне святкування 25-ліття.

Вона надавала спеціальну підтримку жіночому русі в Україні та як членкиня Союзу Українок Америки допомогла втілити шляхетний задум і великий проект СУА: як директорка програм і комунікацій Української Католицької Освітньої Фундації (2010 — 2013), вона підтримала створення Лекторію жіночих студій (2012), що згодом переріс у Центр СУА з жіночих студій (2018) в Українському Католицькому Університеті (Львів).

Разом з Наталкою Карбовською, директоркою Українського Жіночого Фонду, Марта Коломиєць брала участь у XXX Конвенції СУА у 2014 р. як директорка Фулбрайтівської програми та як членкиня управління Українського Жіночого Фонду. Пані Наталка та Марта розповіли учасникам конвенції про жіночий досвід та ініціативи на Євромайдані, а також показали фотовиставку «Жінки Майдану» — проект, до якого увійшла також Фулбрайтівська програма.

Св. пам'яті п. Марта залишається прикладом і натхненням для кожної з нас. З великим болем пращаємо нашу подругу. Ніколи не забудемо...

Вічна їй Пам'ять!

Марта Кічаровська-Кебало, представниця СФУЖО в ООН, членкиня 64-го Відділу СУА, Нью Йорк.

Роман Коваль із книгою «Жінки у визвольній війні». Світлина Марка Мельника.

УКРАЇНЦІ – ВОЙОВНИЧІЙ І РІДНІЙ

Роман Коваль, письменник, краєзнавець, дослідник історії визвольної боротьби українського народу першої половини ХХ ст.

За сприяння Союзу Українок Америки вийшла друком книжка Романа Ковалю «Жінки у визвольній війні: історія, біографія, спогади. 1917 – 1930». В ній – чимало біографій про членкинь СУА першої половини ХХ ст.

У 1937-му р. графік Павло Ковжун у статті «Українська жінка в огні революції» висловив здивування, що за 20 літ так мало зроблено, щоб зберегти спогади про події 1917 – 1920-х рр. А вони ж, хоч і яскраві, помалу забуваються. Особливо великої кривди завдано жінкам-революціонеркам, жінкам-воячкам; таке враження, що вони не брали участі «у найбільшому національному і соціальному зриві» нашого народу. А українська жінка «умирала на полі бою, вмирала в льохах денікінських контррозвідок, в льохах чрезвычайок».

За наступні 80 років зроблено ще менше... Як не соромно визнати, але ця книжка, по суті, є першою спробою зібрати й систематизувати нариси та спомини про славні імена наших козачок і сестер милосердя доби УНР, які вміли і воювати, і гоїти рани.

От образ ангела з рушницею – розповідь «Сестра-вояк Тіна Пекарчук»... Збереглося й ім'я фастівської просвітянки Євгени Вовкової, яка влаштувала катастрофу більшовицьких потягів, а потім, щоб не потрапити у полон, позбавила себе життя.

6-го березня 1918-го р. під час пекельного бою за Глухів, «серед цього жажливого пекла, гуку, тріскоту являється дві сестриці-жалібниці – студентка Ніна Крагавицька та семінаристка Соня Ярошинська... підбігають до ранених, виймають газові перев'язки, перев'язують рани та серед найбільшої небезпеки порятовують аж до пізньої ночі». Вбили їх більшовики...

Ще одна героїня – санітарний шеф Козацького загону ім. Гонти Ірина Шмігель-

ська-Климкевич. В одному тільки бою (біля шосе Жовква – Куликів) Ірина зі своєю подругою Марійкою Махніцькою надала допомогу 30 пораненим воякам Галицької армії!

А козак полку Чорних запорожців Марко? Та це ж Марія Стовбуненко-Заїченко! Освіту здобувала в Парижі у школі Св. Серця, потім у Пруссії, Австро-Угорщині та знову в Парижі. А стала воячкою отамана Дмитра Соколовського. Воювала і в кінному полку Чорних запорожців як «козак Марко». А коли опинилася на еміграції, разом із чоловіком Олександром на початку 1920-х, попри скрутні матеріальні обставини, навчалася у Краківській академії мистецтв. Дуже хотіла стати скульптором.

Згадую і сестру милосердя полку ім. Максима Залізняка Віру Пшеничко, яка під час Першого зимового походу не тільки йшла слідом за героями-козаками, але й сама поривала їх до бою. Не раз у критичну мить сідала вона на коня, «добувала шаблю, розпускала коси та зверталася до козаків: «Хлопці! А ну, хто з нас баба – я чи ви?! За мною! В атаку!», — і своїм завзяттям поривала перемучених вояків до шаленого зусилля й до перемоги».

Ось такі наші жінки українські. Саме таких любимо, шануємо та звеличуємо.

І хочемо до них хоч трошки дотягнутися. Безмежна подяка їм і вічна любов!

Висловлюю сердечну подяку Владиславу Карпенку та Юрію Юзичу за те, що допомогли повернути у свідомість українського народу сотні кращих його дочок, які вміли і воювати, і гоїти рани. Велика подяка Союзу Українок Америки та її голові Маріянні Заяць за те, що профінансували видання й у такий спосіб дали нинішньому поколінню українців героїчні приклади для наслідування.

Козачкам слава!

by **Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.**

GETTING A HOLD ON OUR ANGER

There is no one who has not felt anger. Anger is a normal and healthy emotion. If there is a reason to be angry, then anger is perfectly appropriate. However, when anger is expressed in a way that harms you or others, then anger is a problem.

What exactly is the definition of anger? Anger is a strong feeling of annoyance, displeasure, or hostility. This definition applies to a broad range of emotions and, therefore, has numerous connotations. I will explore and explain how we can get a hold of our anger and not let anger get a hold of us.

Most often anger is a reaction to something perceived to be ugly, unfair, or cruel. However, anger can also present as conscious action, not just as a reaction. Anger as conscious action can present in several ways. One way is obvious – open aggression. This aggression can manifest as lashing out, verbally, physically, or both. Then there is passive aggression that appears as a “silent presentation,” a hidden hostility, giving the impression that nothing is wrong. Both open aggression and passive aggression are seen in individuals who need to be in control.

A healthy alternative to the above types of anger actions and reactions involves several important components. First, it is important to start out by thinking before speaking (most frequently to avoid having regrets later about what you say). The next step is controlling the tone of your voice, stating how you feel in a non-confrontational way. State your view and opinion. You cannot always control feeling anger in a situation, nor should you, but you must learn to control how you react.

Learning how to control anger is essential to our well-being since anger affects many aspects of our life. Mentally, anger adds to our daily stress, can lead to depression, and can bring about mental issues. Physically, anger can weaken our immune system, contribute to insomnia, increase

our blood pressure, and in turn put added stress on our heart. Anger contributes to an increase in unhealthy habits such as increased alcohol consumption, increased smoking and, in some cases, drug addiction. These are all “coping mechanisms” that we adopt gradually. We feel the need to turn to these “calming” sources for relief.

Relationships both at home and at work are affected, leading to alienation of family and coworkers. Children are also affected. In fact, after witnessing this behavior frequently, they may learn that expressing anger in inappropriate ways is perfectly normal, and may then carry this behavior into their own lives, continuing a cycle of harm.

The goal of learning to handle anger is not to suppress anger, but to master the message behind this emotion. Just as anything in our lives, this mastery takes practice and patience.

When you are angry, another technique to cope is to take a “time out.” Go for a walk, do some physical activity to diffuse your anger. Take some deep breaths. Also, step back and lighten up. Not everything is “anger worthy.” Take time to listen and be open to other opinions. Accept that you are not always right. Be open to respecting other points of view. You do not always need to be in agreement with others. Essentially, agree to disagree and leave it at that.

Learn to identify your source of anger. Is the issue genuinely consequential, or is it inconsequential and are you inflating or overreacting to the issue? Realize that some causes and sources of anger may not be anger-worthy at all, but merely the words or actions of someone that triggers your anger nerve. Understanding why you are provoked will help diffuse the anger you feel and can change future behavior.

Avoid triggers that you know will bring on anger. If you frequent a store that you know will trigger anger, stop reacting, take control and make the decision to shop elsewhere.

Finally, practice forgiveness. Say, “I am sorry” and mean it. When someone tells you “I am sorry,” accept the apology. You will be amazed at how good these simple steps will make you feel.

НАШИМ ДІТЯМ

Важливі свята у жовтні

Любий наш читачу!

Чи знаєш ти, які свята відзначають восени? А у жовтні? А чи можеш сказати, чим особливе 14 жовтня?

Цього дня в українців одне з великих свят — свято Покрови, або Святої Покрови, а краще — Покрови Пресвятої Богородиці, яку українці вважають своєю опікункою та захисницею.

За давньою легендою, це свято встановлено в давній Греції на честь події, що сталося 910 року у місті Константинополь. На місто напали вороги та взяли його в облогу. Мешканці зібралися в церкві, щиро молилися та просили допомоги. Опівночі сталося чудо: з'явилася Мати Божа та підняла над людьми покривало. Люди сприйняли це як знак, що символізував перемогу. І 14 жовтня мешканці міста зібралися з силами, прорвали облогу та перемогли ворога.

Звістка про чудо від Богородиці дуже швидко розлетілася світом. І в Україні також стали святкувати Покрову Богородиці. Особливо її полюбили запорізькі козаки — вони навіть мали церкву, де зберігали ікону Святої Покрови. А ще козаки вірили, що Матір Божа захищає і допомагає їм. Тому прославляли й шанували її. Через те в Україні свято набуло ще й козацького змісту та отримало ще одну назву — Козацька Покрова. Через повагу козаків до Святої покрови, 14 жовтня також є святом українського козацтва. А з 2015 року 14 жовтня святкують ще й День захисника Вітчизни.

Українська Повстанська Армія обрала собі свято Покрови за День Зброї і в такий спо-

сіб віддалася під опіку святої Богородиці.

Для багатьох українців Свята Покрова є ще й покровителькою весілля, а Богородиця є заступницею жіночої та дівочої долі. Вона милостива до тих дівчат, які шанують батька та матір, які охочі до роботи та дбають про духовну і фізичну чистоту. Тому на Покрову дівчата раненько йдуть до церкви, щоб поставити свічку перед образом Покрови Богородиці та попросити у неї гарного нареченого.

14 жовтня також придивляються до погоди, бо на Покрову «до обіду осінь, а після обіду — зима». Також цей день був останнім, коли можна було збирати гриби.

Покрова Богородиці простягається над усією землею: над тобою, над татом і мамою, над твоєю родиною, над Україною та тим місцем, де ти проживаєш.

Тож подякуймо їй, що опікується нами в будні та свята, у радості та смутку, а особливо — у той день, коли звертаємося до Богородиці у молитві.

Молитва на Покрову

Людмила Горова

Покривала Покровонька
Своїм дітям головоньки.
Кому славою, кому крицею,
Кому рідною землицею.
Затуляла від куленьки
Чи осколка ворожого.
Кому — братню підмогоньку,
Кому — ангела Божого.
Хтось вернувся до хатоньки,
Хтось назавжди — у вирію...
Хлопченятко чубатеньке
Каску таткову міряє...

Прислів'я, пов'язані з Покровою та козаками

- Прийшла Покрова — сиди, чумаче, вдома.
- Без коня та зброї слабкі навіть герої.
- Покрова накриває траву листям, землю снігом, воду — льодом, а дівчат — шлюбним вінцем.
- Козацькому роду нема переводу.
- Ми з такого роду, що любимо свободу.

Вікторина про козаків

1. Кого називали козаком?
2. Хто стояв на чолі козацького війська?
3. Як називали хату, в якій жили козаки?
4. Де знаходилися козацькі табори?
5. Про яку деталь козацького одягу казали: «Широкі, як море»?
6. Як називалася козацька зачіска?
7. Як називали козацький човен?

Відповіді до «Вікторини». 1. Вільну людину. 2. Гетьман. 3. Курінь. 4. На Запорізькій Січі. 5. Про шаровари. 6. Оселедець. 7. Чайка.

КОРЖ НА БІЛКАХ

5 білків, 0,5 фунта цукру-мучки, 1 фунт мелених горіхів (волоських, піканс або суміші), сік з однієї цитрини.

Білки (кімнатної температури) збити міксером, додаючи потрохи цукор. Додати горіхи та сік цитрини (але вимішувати вже дерев'яною ложкою). Вилити масу на змащену тортівницю (діаметром 10 дюймів) і пекти 0,5 год при температурі 350°F.

КОРЖ НА БІЛКАХ І ЖОВТКАХ

8 дуже великих яєць, 7 унцій мелених горіхів (волоських, піканс або суміші), 3 ст. ложки борошна, 1 ст. ложка соку цитрини, близько 5 унцій цукру-мучки.

Добре збити жовтки з половиною цукру; додати борошно, горіхи і сік цитрини.

Білки збити з другою половиною цукру та дуже повільно й обережно змішати з жовтковою масою. Вилити на змащену тортівницю (діаметром 10 дюймів) і пекти 50 хв при температурі 325°F. Дати охолонути, витягнути на тарілку і скропити кавою з ромом (3 — 4 ст. ложки кави, 1 ч. ложка рому і 0,5 ч. ложки цукру-мучки).

КРЕМ (МИГДАЛЕВА МАСА)

8 унцій солодкого масла збити міксером з 2 ст. ложками цукру-мучки; додати 20 змелених італійських lady fingers (бісквітне печиво, як для тірамісу), 0,5 фунта зарум'янених

Торт «Делікатес»

Від Ляриси Зелик,
64-й Відділ СУА, Округа Нью Йорк

Фото Маріанни Душар

З великою приємністю ділюся з читачами журналу переписом торта, що складається тільки з одного коржа та крему. Пропоную два варіанти коржів: один на білках (для тих, хто обмежує вживання жовтка), а другий — на білках і жовтках. Торт можна спекти за кілька днів наперед: чим він довше стоїть у холодильнику, тим смачніший. Також його можна заморозити й тримати у холодильнику від 2 тижнів до 3 місяців.

мелених мигдалевих горіхів, 1/4 ч. ложки (або менше) мигдалевої олії. Крем буде густий.

ШОКОЛАДНИЙ ЛЮКЕР (ПОЛИВА)

10 ст. ложок гіркокого какао і 10 ст. ложок звичайного цукру змішувати на пару кілька хвилин (поки не стане вогким). Додати поступово 8 — 10 ст. ложок будь-якого молока (стільки, щоб густина була зручною для змащування) та вимішати до однорідної маси. Відставити з вогню; додати ром, ваніль або мигдалеву олію — що вам більше до смаку.

Спечений корж (на фото — темно-коричневий) змастити абрикосовою мармолядою (джемом); зверху руками (обережно і рівномірно) викласти крем (на фото — світла широка смуга); полити шоколадним люкером (темна смуга зверху). Можна присипати меленими горішками (гарно виглядають фісташки). Також, як прикрасу, можна зробити рожу (троянду) з абрикосів.

СМАЧНОГО!

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА:

Анна Кравчук, Ірина Куровицька
Маріянна Заяць — голова СУА

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac – President

ЕКЗЕКУТИВА

Ліда Яхницька — 1-ша заступниця голови
Христина Бойко — 2-га заступниця голови
Надя Нинка — 3-тя заступниця голови
Ірина Бучковська — секретарка
— скарбник
Віра Кушнір — фінансова секретарка
Валентина Табака — вільна членкиня
Наталія Павленко — вільна членкиня

EXECUTIVE COMMITTEE

Lydia Jachnycky — 1st Vice President
Christine Boyko — 2nd VP — Membership
Nadia Nynka — 3rd VP — Public Relations
Iryna Buczkowski — Secretary
Vera N. Kushnir — Financial Secretary
Valentyna Tabaka — Officer-at-Large
Natalia Pawlenko — Officer-at-Large

Oksana Skypakewych Xenos - Parliamentarian

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ярослава Глинська — Детройт
Лариса Заїка — Філадельфія
Лідія Слиж — Нью Йорк
Оксана Лодзюк Кривулич — Нью Джерзі
Галина Ярема — Огайо
Катерина Івасишин — Чікаго
Катерина Таньчин — Нова Англія
Аліса Сердюк — Центральний Нью Йорк
Оля Черкас — зв'язкова віддалених
відділів
Іванка Олесницька — зв'язкова вільних членкинь

REGIONAL COUNCIL PRESEDENTS

Yaroslava Hlinska — Detroit
Larysa Zaika — Philadelphia
Lidia Slysh — New York City
Oksana Lodziuk Krywulych — New Jersey
Halyna Yarema — Ohio
Katherine Iwasyszyn — Chicago
Kateryna Tanchyn — New England
Alisa Serdyuk — Central New York
Olya Czerkas — Liaison for Branches-at-Large
Ivanka Olesnycky — Liaison for Members-at-Large

РЕФЕРЕНТУРИ

Ока Грицак — суспільної опіки
Анна Кравчук — стипендій
Софія Геврик — у справах культури
Оксана Лодзюк Кривулич — соціальних засобів
комунікації
Наталія Павленко — мистецтва та музею
Ольга Дроздович — архівар

STANDING COMMITTEES

Oka Hrycak — Social Welfare
Anna Krawczuk — Scholarship Chair
Sophia Hewryk — Cultural Affairs Chair
Oksana Lodziuk Krywulych — Social Media Chair
Natalia Pawlenko — Arts and Museum Chair
Olya Drozdowycz — Archives Chair

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Рома Шуган — голова
Рената Заяць — членкиня
Ірина Легун — членкиня
Ірена Рішко — заступниця членкині
Орися Зінич — заступниця членкині

AUDITING COMMITTEE

Roma Shuhan — Chair
Renata Zajac — Member
Iryna Legoun — Member
Irene (Tatiana) Rishko — Alternate Member
Irena (Orysia) Zynycz — Alternate Member

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/ CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM

171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: (732) 441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th St. New York, NY 10003
(212) 228-0110 | Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY and at additional mailing offices (USPS 414-660)

95-ЛІТТЯ

1925 СУА 2020

ВІРТУАЛЬНЕ УРОЧИСТЕ СВЯТКУВАННЯ ЮВІЛЕЮ

ЗБЕРЕЖІТЬ ДАТУ

НЕДІЛЯ, 6 ГРУДНЯ 2020 • 3:00 п.п. ЗА СХІДНИМ ЧАСОМ

Для отримання додаткової інформації завітайте на наш сайт
www.unwla.org

Стежте за нами на www.facebook.com/unwla